

“El Corazón de Cristo es salida, es donación, es encuentro. En él nos hacemos capaces de relacionarnos de un modo sano y feliz, y de construir en este mundo el Reino de amor y de justicia. Nuestro corazón, unido al de Cristo es capaz de este milagro social”.

(Papa Francisco)

58ª jornada mundial de la pau

ESCOLTAR, JUTJAR, ACTUAR

D'acord amb el missatge del Papa Francisc, proposem-nos aquests 3 passos de camí cap a la pau:

1. Escoltar per veure-hi

Desacostumem-nos de sentir, com qui sent ploure, males notícies. Posem-nos a escoltar el crit desesperat d'auxili de les víctimes del mal estès arreu del món, el «crit de la sang del teu germà Abel» que recull el Creador i ens el fa arribar a nosaltres, caïntes per acció o omissió.

Atents al clam dels desesperats, aturem-nos a veure què passa i per què passa. Darrere dels culpables fàcilment identificables, hi ha unes estructures de pecat consolidades, de les quals en som, poc o molt, còmplices; estructures basades en la lògica de l'explotació dels més forts contra els més dèbils. Aquest sistema, instal·lat en la política i la mentalitat propagada pels grans mitjans produeix desigualtats, un tracte inhumà dels migrants, la degradació ambiental, falsedats que ens desinformen, manca de diàleg, la justificació de la despesa militar.

Escoltem atents els crits desesperats: sentim-nos-en corresponsables. S'hi juga la sang del meu germà.

2. Jutjar per prendre consciència

Deixem-nos aclarir la ment i el cor més enllà d'ideologies i d'interessos particulars. Amb el sant pare Basili de Cesarea interroguem-nos: «¿És que no vaig sortir nu del ventre de ma mare i és que no tornaré nu de bell

nou a la terra? Els meus béns d'on venen? Si dic que de l'atzar, som impiu en no reconèixer el Creador que me'ls ha donats».

No som propietaris sinó administradors dels béns rebuts de Déu destinats a tothom i no a uns quants privilegiats; esteim sempre en deute amb el Creador i amb els germans; per açò hem de pregar: «Pare, perdonau les nostres culpes així com nosaltres perdonam els nostres deutors». Som germans i germanes, fills del mateix Pare i, quan perdem açò de vista, ens deixam endur per la lògica de l'explotació, suprema llei del lliure mercat, i no de la corresponsabilitat solidària segons el disseny del Creador.

3. Actuar per canviar-nos i canviar el sistema

Reconeguem que «cap persona no ve al món per ser-hi oprimida» i que hem «nascut per a ser lliures segons la voluntat del Senyor», deutors i necessaris els uns dels altres segons «una lògica de la responsabilitat compartida i diversificada»; canviem-nos la mentalitat i el cor. Només d'un cor desarmat de l'angoixa i la por de la guerra i de la mentalitat del prestamista, pot rebrotar l'esperança de la pau.

No basta la conversió personal. Visquem el jubileu del 2025 com una oportunitat per a restablir la justícia de Déu en tots els àmbits de la vida: l'ús dels béns de la terra i la possessió dels seus recursos, la relació amb els altres fent-nos pròxims d'ells, el respecte envers els pobres i els qui han caigut en desgràcia.

Impulsem accions que vagin capgirant el sistema imperant com: la condonació internacional dels deutes, una nova arquitectura financera basada en l'harmonia entre pobles, la creació d'un fons mundial (sostingut amb doblers descomptats de la despesa militar) destinat a l'eliminació de la fam i a la promoció, en els països pobres, d'activitats educatives per a un desenvolupament sostenible.

I seguim pregant: «Pare perdonau-nos com nosaltres perdonam. Donau-nos la pau!»

Joan Febrer (JP/Menorca)

Jornada de la Sagrada Família

“Família, font d'esperança”

Aquesta Jornada es celebra, dia 29 de desembre, recentment iniciat, dia 24, el jubileu de l'Esperança i els bisbes de la Subcomissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida proposen aquest jubileu “com una oportunitat de redescobrir el do de l'esperança en la vida familiar, perquè ens porta una sobreabundància de gràcia”.

Els bisbes assenyalen que “la família és la primera i fonamental estructura on s'aprèn el sentit de la solidaritat, la gra-

tuitat i la cura de l'altre. Allà on l'amor és veritable i comparteix, sorgeix l'esperança”.

Que la Sagrada Família de Natzaret intercedeixi per totes les famílies, “perquè siguem font d'esperança i de llum en un món que tant ho necessita. Que l'any jubilar que començam sigui un temps de gràcia que ens permeti redescobrir la bellesa de l'amor familiar i l'alegria de ser “peregrins d'esperança” pel camí cap al regne de Déu”.

La Sagrada Família

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira
3, 3-7.14-17a

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honra son pare expia els pecats, qui honra sa mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honra son pare; quan pregui, Déu l'escoltarà. Qui honra son pare viurà molts anys, qui honra sa mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull ton pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si flaqueja el seu enteniment, sigues compassiu, no el dejectis quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens per ton pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Salm responsorial 127

R: Feliços els feels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses
3, 12-21

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc
2, 41-52

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, l'al.lot es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n temessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el cercaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a cercar-lo. El tercer dia el trobaren en el temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i sa mare li digué: -"Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? Ton pare i jo et cercàvem amb ànsia." Ell els digué: -"¿Per què em cercàveu? ¿No sabíeu que jo només podia ser a la casa del meu Pare?" Ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzalet i vivia sotmès a ells. Sa mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

Lectura del libro del Eclesiástico 3, 2-6. 12-14

Salmo responsorial 127

R: Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses
3, 12-21

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad humildad, mansedumbre y paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos, cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente. Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él. Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

Lc, 2, 41-52

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por la fiesta de la Pascua. Cuando cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que se enteraran sus padres. Estos, creyendo que estaba en la caravana, anduvieron el camino de un día y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén buscándolo. Y sucedió que, a los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciéndoles preguntas. Todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijo su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Tu padre y yo te buscábamos angustiados». Él les contestó: «¿Por qué me buscabais? ¿No sabíais que yo debía estar en las cosas de mi Padre?». Pero ellos no comprendieron lo que les dijo. Él bajó con ellos y fue a Nazaret y estaba sujeto a ellos. Su madre conservaba todas estas cosas en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura, y en gracia ante Dios y ante los hombres.

Imitar els exemples de la Sagrada Família?

La pregària de començament fa que demanem imitar i seguir els exemples de la Sagrada Família. Les intencions de la pregària d'avui són, certament, lloables, però, de fer irrealistes! Com imitar la santetat de Jesús, el Fill de Déu? Maria era sense pecat i Josep un home just, perfectament ajustat a la voluntat de Déu. Cap família humana pot rivalitzar amb la Sagrada Família de Natzalet!

Però sant Lluc no ens presenta un model de referència per a totes les famílies. Lluc ens diu una altra cosa: pel que fa a Jesús creixia en edat i saviesa sota la mirada de Déu i dels homes. Aquesta és la primera vocació de la Sagrada Família: donar a Jesús el lloc temporal on ell ha pogut créixer, fer les primeres relacions afectives sense les quals cap humà pot realitzar-se i esdevenir ell mateix. La Sagrada Família és el lloc on el Fill de Déu ha fet pacientment l'experiència del temps. Perquè realment necessitam molt de temps, de paciència i d'amor per a fer créixer i educar un infant. Educar significar fer pujar, elevar, guiar sempre més amunt.

Maria i Josep han educat Jesús. L'han acompanyat a través de totes les seves etapes del creixement. I açò els ha demanat com a tots els pares, confiança. L'episodi de Jesús retrobat en el Temple és molt significatiu. Maria i Josep han estat preocupats, angoixats. Maria s'ha molestat. Però Jesús s'ha obstinat: "No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?" Ells no compregueren aquesta resposta. De què tranquil·litzar molts de pares! Però Maria i Josep han continuat la seva tasca. Han seguit fiant-se d'aquest infant un poquet misteriós.

Així la Sagrada Família és molt propera a cadascuna de les nostres famílies. Sempre és la mateixa missió: oferir a cada infant un lloc de creixença, un lloc d'arrelament on la saba de la vida pugui pouar la seva força, perquè els fruits arribin a la seva maduresa. És una tasca àrdua, llarga i difícil, amb alegries i penes, amb èxits i fracassos. Nosaltres podem demanar a Jesús, Maria i Josep d'acompanyar-nos en aquest camí: ells han passat pel mateix, ens comprenen des de dins.

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Dl. 30: Dia VI dins l'octava de Nadal: 1Jn 2, 12-17 / Sal 95 / Lc 2, 36-40.

Dm. 31: Dia VII dins l'octava de Nadal: 1Jn 2, 18-21 / Sal 95 / Jn 1, 1-18.

Salms de la 1ª Setmana
Dc. 1: Santa Maria, Mare de Déu (S): Nm 6, 22-27 / Sal 66 / Gs 4, 4-7 / Lc 2, 16-21.

Dj. 2: Sant Basili el Gran i sant Gregori

Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església (MO): 1Jn 2, 22-28 / Sal 97 / Jn 1, 19-28.

Dv. 3: Fèria: 1Jn 2, 29-3, 6 / Sal 97 / Jn 1, 29-34.

Ds.4: Fèria: 1Jn 3, 7-10 / Sal 97 / Jn 1, 35-42.

Dg. 5: II de Nadal: Sir 24, 1-2. 8-12 / Sal 147 / Ef 1, 3-6. 15-18 / Jn 1, 1-18.

Vocacions, una esperança de futur

Fer-se preguntes que toquin el cor (8)

Un dels grans talents que tenim els éssers humans és la nostra capacitat de fer preguntes. La curiositat, l'interès de descobrir el per què de les coses, el gust de conèixer i saber més ha permès el desenvolupament de la nostra intel·ligència i ens ha suposat desenvolupar la raó com una de les grans potències que tenim. Les grans preguntes sobre l'existència (qui som, d'on venim i cap a on anam) han fet córrer rius de tinta amb reflexions, postulats i comentaris que tenen com objectiu saciar aquesta set de plenitud i d'infinit que tots duim dins.

En un procés de discerniment vocacional és important la capacitat de fer-se preguntes. Actuar amb sinceritat intel·lectual i espiritual per tal de poder trobar respostes a aquells interrogants que duim dins el cor. Malauradament, costa detectar entre el jovent aquesta inquietud intel·lectual, aquestes ganes de fer-se preguntes. Vivim bastant anestesiats amb les xarxes socials, llegim poca

Dicasteri per als laics, la família i la vida.

literatura, no interessa que pensem massa ni qüestionem gens. Però aquestes preguntes fonamentals queden dins el nostre cor sense respondre i van creant un clima de malestar que volem solucionar per vies que no condueixen a res.

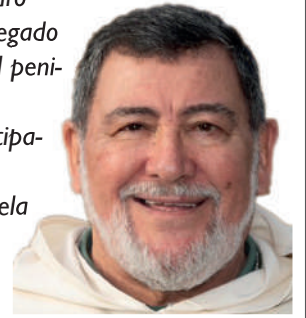
Davant el futur, davant la realitat de la pròpia vida, davant els reptes que la vida mateixa ens presenta, davant les qüestions que són fonamentals és important que hi posem a Déu dins les nostres reflexions i discerniments, que comptem amb Ell per trobar resposta a les nostres preguntes, perquè la majoria de les vegades Ell mateix és la resposta.

Pastoral Vocacional de Menorca

l'entrevista a:

PEDRO FERNÁNDEZ ALEJO

El Padre TRINITARIO Pedro Fernández Alejo es Delegado del área de la pastoral penitenciaria de la Conferencia Episcopal Española. Ha participado en la segunda jornada de Teología celebrada en Ciudadela con el tema "La esperanza y el perdón desde el corazón de la cárcel"

Padre: ¿En que consiste la Pastoral Penitenciaria?

-La Pastoral Penitenciaria enraíza su acción pastoral en el Evangelio atendiendo a las palabras de Jesús: "id por el mundo a anunciar la Buena Noticia a los pobres y oprimidos. Salid a los caminos e invitad a todos al banquete del Reino". Es una pastoral de la Iglesia eminentemente misionera y evangelizadora. Nos acercamos a los privados de libertad aceptándolos como personas que son. Les acompañamos en sus momentos de mayor debilidad, sufrimiento y soledad. Compartimos con ellos la búsqueda del sentido de sus vidas. Celebramos la fe, sobre todo la eucaristía, y caminamos juntos hacia la consecución de una libertad plena, integrada en la familia y la sociedad.

¿Cómo reciben los reclusos/as a un sacerdote o religioso... que esperan de él?

-Nos reciben con los brazos abiertos, sabiendo que les llevamos paz, armonía, amistad, alegría. Saben que nos acercamos a ellos con la sonrisa en los labios, con la verdad de nuestra fe. Saben que les respetamos, que les aceptamos en sus errores, que les ayudamos a superar momentos duros y amargos. Saben que estamos abiertos hacia sus propias familias y que compartimos con ellos las expectativas y esperanza de futuro.

"La esperanza y el perdón desde el corazón de la cárcel". ¿Cómo esperan que se les perdone, estas personas privadas de libertad?

-Son conscientes que la sociedad es la que no perdona ni olvida. Que recae sobre ellos ese juicio severo de una sociedad, que, a través de sus mecanismos de justicia y castigo, les impone. Saben que nosotros les vamos ofreciendo el perdón que otros les niegan, la cercanía de un Padre misericordioso que les abraza y perdona.

¿Se puede decir de las cárceles hoy en día que se opta por rehabilitar los internos/as para su posible reinserción a la ...

-La cárcel es una realidad por sí misma deshumanizadora. Para rehabilitar hay que favorecer en la persona todos los mecanismos positivos para que pueda creer en sí misma, recuperar esperanza y motivos para luchar por su vida en libertad.

Desde la Pastoral Penitenciaria sí estamos junto a ellos para acompañarles en su camino hacia la recuperación de valores y fe que les ayude conseguir una verdadera integración en la familia y la sociedad

Toni Olives Camps

Salesians, 125 anys d'història a Ciutadella

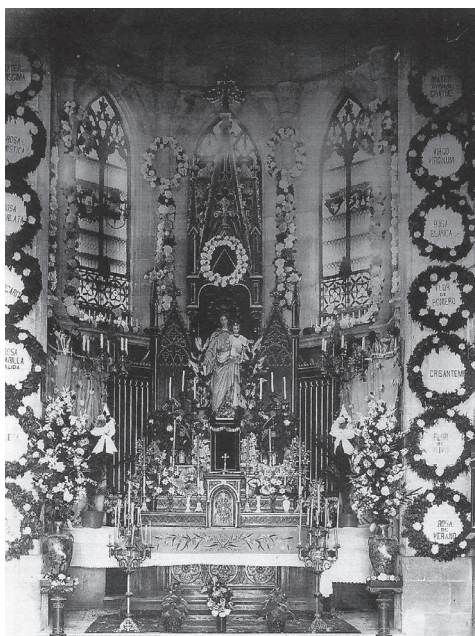
El primer Santuari de Maria Auxiliadora

El Santuari de Maria Auxiliadora, tal com ja hem dit en un altre article, no el van fer els salesians, sinó D. Federico, un prevere diocesà.

La benedicció i col·locació de la primera pedra va ser el 15 d'agost de 1890. El 17 d'agost de 1893 es beneïa i s'obria al culte públic. En la festa van ser convidats els salesians de Sarrià, que van venir amb el seu director, el P. Manuel Hermida i la Banda de Música.

Tres dies després, es beneïa a la Catedral la imatge de Maria Auxiliadora, i es trasllada en processó solemne fins al nou santuari. Aquell mateix dia de la benedicció, a petició dels veïns del carrer Rovell, l'Ajuntament canvia el nom del carrer, dedicant-lo a Maria Auxiliadora.

Els plans del Santuari van ser dissenyats

Interior del primer Santuari

per l'arquitecte D. Enrique Sagnier i Villavecchia, que també havia fet els del Temple del Tibidabo i del Santuari de Maria Auxiliadora de Sarrià. Era una església de 17 x 7 m., d'una sola nau, amb vuit arcs ogivals. L'absis tenia 5 finestrals amb els escuts del Papa, del Bisbe de Menorca i escuts de les famílies donants dels vitralls. Al frontis, damunt la porta d'entrada, hi havia un preciós mosaic amb l'anagrama del nom de Maria.

Aquest senzill santuari té l'honor de ser el primer que es va dedicar a tota Espanya per al culte públic en honor de Maria Auxiliadora i, com hem dit en repetides ocasions, no pels salesians sinó per un sacerdot diocesà, Don Federico Pareja.

Emili Marcos Souto, salesià

Agenda

Inauguració del Jubileu 2025

Diumenge 29 de desembre, a les 17 h, punt de trobada a la parròquia de Sant Francesc, a Ciutadella. Ritus inicials, peregrinació a la Catedral i celebració de l'Eucaristia.

Jornada de la Sagrada Família

Diumenge 29 de desembre l'Església celebrarà aquesta jornada amb el lema **"Família, font d'esperança"**.

Missa per la Pau

Dimarts 31 de desembre Missa per la Pau als diferents arxiprestats:

-Arxiprestat de Maó:

A les 19 h, a la parròquia de La Concepció.

-Arxiprestat de Ciutadella:

A les 20 h, a la parròquia de Sant Francesc, presidida per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca.

Pregària contemplativa a Santa Clara

Dissabte 4 de gener, a les 18 h, a l'església de Santa Clara, a Ciutadella.

Notícies nostres

"La esperanza y el perdón desde el corazón de la cárcel"

Dia 13 de desembre el Seminari Diocesà, a Ciutadella, va acollir la segona xerrada de teologia d'aquest curs. Pedro Fernández Alejo, sacerdot trinitari amb una gran trajectòria en la pastoral penitenciària (més de 40 anys acompanyant als presos) va parlar sobre el tema "La esperanza y el perdón desde

Bisbat de Menorca

el corazón de la cárcel".

El ponent va connectar la seva reflexió amb el Jubileu de l'esperança que es celebrarà l'any 2025 a Roma, recordant que els cristians hem de ser portadors d'esperança. A més, va manifestar que "Déu està present en la presó" i que "la presó és una escola d'esperança. El més importat, va explicar, és "treballar l'esperança humana i acompanyar a les persones preses amb humilitat, respecte i amor. A la presó et sorprenden unes experiències de Déu increïbles."

El nostre referent és Jesús que "tenia la capacitat de fer somiar, humanitzava i dignificava a tothom". Finalment, va destacar que el Papa Francesc ha fet una crida a que l'any 2025 sigui un any jubilar de les perifèries, posant en el centre a les persones excloses i marginades.

Al canal de Youtube del Bisbat de Menorca podeu veure la conferència completa.

"Fer camí"

Com cada any, els Equips de la Mare de Déu (EMD) de Menorca organitzen una pregària d'Advent a cadascun dels sectors. Aquestes pregàries, elaborades a partir de les aportacions dels

EMD Menorca

diferents equips, tenen com a objectiu ajudar els matrimonis i les famílies a reflexionar i a preparar-se per a Nadal.

Atès que el tema d'estudi d'aquest any és "Els deixebles d'Emmaús", i en línia amb l'objectiu diocesà d'aquest curs, "Caminem amb esperança", el tema central de les pregàries ha estat "Fer camí". Dia 14 de desembre, a la parròquia de Santa Eulàlia (Alaior), el sector A va abordar com ens ajuda fer camí en equip, mentre que dia 15 de desembre, a la parròquia de Sant Esteve (Ciutadella), el sector B va utilitzar com a base per a la reflexió la cançó "Fent camí" del grup Els Esquirols.

Al canal de Youtube del Bisbat de Menorca podeu veure el vídeo de la pregària a Ciutadella.

El betlem vivent del col·legi de Sant Josep, una de la tradicions nadalenques més màgiques

Dia 15 de desembre centenars de persones van passar pel col·legi de Sant Josep, de Maó, per visitar una nova edició del betlem vivent que, cada any, anticipa l'arribada de les festes de Nadal. Durant unes hores, van ser molts els que van assistir a aquesta convocatòria tradicional del Nadal menorquí. Passadissos i aules estaven ambientades en l'època del naixement de Jesús, recreant diferents escenes, que prenen vida a través d'un bon nombre d'alumnes que comparteixen la il·lusió d'aquest muntatge que és signe identitari de l'escola. Amb infants representant Jesús acabat de néixer, i fillets fent de Josep, Maria i la resta de personatges, van escenificar els diferents capítols de la vida de Crist, com l'Anunciació a la Verge Maria, la fugida a Egipte, el palau d'Herodes, la fusteria de Josep, entre d'altres. Una tradició que els ajuda a créixer en

la fe i a compartir la joia del naixement de Jesús amb tot el poble.

Josep Bagur Gomila - Diari Menorca